

บทความวิชาการ เรื่อง แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นายวิษณุวัฒน์ ทองแมน

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สพม.33 (สุรินทร์)/ปี พ.ศ.2556

แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ได้จัดทำขึ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและสรุปสาระสำคัญของเทคนิคและวิธีการปฏิบัติด้านกิจกรรมการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากประสบการณ์ในเขต ช่วงปีการศึกษา 2554-2556 โดยผู้เขียนเป็นผู้เรียบเรียง ได้นำมาถ่ายทอดเป็นแนวคิดและเทคนิควิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ผู้สนใจในสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในกิจกรรมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมองเห็นภาพแนวคิดและเทคนิควิธีการที่หลากหลาย ซึ่งในเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้จำแนกเป็นหมวดหมู่คือ กิจกรรมในชั้นเรียนและสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมตามโครงการของโรงเรียน และกิจกรรมเสริมและสนับสนุนจากบุคคลและหน่วยงาน โดยผู้เขียนและเรียบเรียงจะนำเสนอแนวคิดและแนวทางในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมในชั้นเรียน และเสริมในกิจกรรมการเรียนการสอน

แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกลุ่มกิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนนี้ จำแนกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. กิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมสำหรับนักเรียนนี้ อันเป็นผลมาจากการมอบหมายของครูผู้สอน ดังนั้นควรได้เน้นให้นักเรียนได้เอาใจใส่ ตั้งใจ ซื่อสัตย์ และควรได้รับการชมเชยหรือเสริมแรงจากครูผู้สอน มีกิจกรรมที่น่าสนใจ ดังนี้

1.1 นักเรียนศึกษาจากใบความรู้หรือเอกสารประกอบการสอนที่ครูผลิตขึ้น และมอบหมายใบงาน ใบกิจกรรมให้นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

1.2 นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อที่น่าสนใจต่างๆ เช่น วิทยุทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ โทรทัศน์ สารคดี เป็นต้น

1.3 นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง และเขียนรายงานด้วยลายมือ หรือให้นักเรียนประมวลความรู้ที่ได้เป็นความคิดรวบยอดแล้วนำเสนอในรูปแบบรายงานเป็นกลุ่ม

1.4 นักเรียนฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมต่างๆ ที่เน้นให้มีทักษะกระบวนการขั้นพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ทักษะวิจัย และวิธีการทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

1.5 นักเรียนท่องสูตรคูณ สูตรคณิตศาสตร์ สูตรคำนวณทางวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธีการท่องทุกเช้า ก่อนเรียน การท่องแบบตัวต่อตัว (กับเพื่อน หรือกับครู) การท่องแบบสะสมแต้มในสมุดเล่มเล็กสะสมคะแนน

1.6 นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกข้อสอบแต่ละหน่วย/เนื้อหา

1.7 นักเรียนนั่งเรียนเป็นคู่หรือการจับคู่เรียนรู้ (Buddy) โดยให้นักเรียนกลุ่มเก่งจับคู่และช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อน

2. กิจกรรมครู

ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด จำเป็นต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสไตล์หรือลีลาการสอนของตน ดังนี้

2.1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบวิธีสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ต่างๆ เช่น การจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงาน ใช้ปัญหาเป็นฐาน ใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้ตามแนววิถีจัดการเรียนรู้(4 MAT) หรือตามแนวสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) เช่น รูปแบบการสอนแบบ 5 ขั้น (5E) และ 7 ขั้น (7E) การเรียนรู้ด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแก้โจทย์ปัญหาตามแนวของโพลยา การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบนิรนัยและอุปนัย และการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดแบบต่างๆ เป็นต้น

2.2 เทคนิคการสอนหรือกลวิธีสอนที่น่าสนใจ เช่น

2.2.1 เนื้อหาที่ต้องมีการปฏิบัติการทดลอง (Lab) จะปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มตามใบกิจกรรมการทดลองที่มอบหมายให้ รวมทั้งออกแบบกิจกรรมการทดลองและบันทึกผลการทดลอง ส่วนเนื้อหาใดๆ ที่ไม่สามารถปฏิบัติการทดลองได้ อันเนื่องมาจากสาเหตุวัสดุ อุปกรณ์การทดลองสารเคมีไม่เพียงพอ เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอหรือไม่รองรับโปรแกรมสำเร็จรูปที่จะนำมาสอน และอาจเป็นเพราะครูผู้สอนไม่ชำนาญการหรือเชี่ยวชาญพอในเนื้อหานั้น จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการอธิบายและเสนอผลการทดลองให้นักเรียนทราบ

2.2.2 การดาวน์โหลดเนื้อหา ภาพ วิดีโอคลิปจากอินเทอร์เน็ตมาเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นและเพิ่มความสนใจให้นักเรียน

2.2.3 การบรรยายอธิบายเนื้อหาประกอบการนำเสนอด้วยพาวเวอร์พอยท์

2.2.4 การดัดแปลงหรือประยุกต์วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่สามารถใช้ร่วมกันได้ เช่น เชือกกับบอต ใช้สอนเรื่องการหมุน การใช้ดินสอกับเชือกแทนการเขียนรูปร่างกลมด้วยวงเวียน เป็นต้น

2.2.5 การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้สืบเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ควรเป็นคำถามปลายเปิดหรือคำถามที่ให้นักเรียนได้คิดต่อยอด หรือสามารถตอบได้หลายคำตอบ

2.2.6 มีการสอดแทรกแนวข้อสอบต่างๆ เช่น ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย (Entrance, GAT, PAT) แนวข้อสอบระดับชาติ (NT, O-NET) พร้อมเฉลยวิธีการในช่วงโมงกิจกรรมการเรียนการสอน อาจจะทำได้ก่อนหรือช่วงสุดท้ายชั่วโมงๆ ละ 1-2 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที ปฏิบัติเช่นนี้เป็นประจำ

2.2.7 นำสมุดการบ้านของนักเรียนที่ครูตรวจแล้ว มาฉายด้วยเครื่องฉายแผ่นทึบ (Visualization) เพื่อให้นักเรียนร่วมกันพิจารณาความแตกต่างของข้อหรือโจทย์ที่นักเรียนทำถูกกับทำผิด

2.2.8 การสอนบางเนื้อหาสาระสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ มาช่วยสอนได้ เช่น โปรแกรม GSP ในวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเรียนมองเห็นความเป็นรูปธรรมของคณิตศาสตร์มากขึ้น เช่น แคลคูลัส ฟังก์ชันตรีโกณมิติ การเลื่อนและการหมุน และโปรแกรม Microsoft Office Excel ในสาระการคำนวณสถิติเบื้องต้น เป็นต้น

2.2.9 การฝึกทักษะและให้เทคนิคในการจำ เชื่อมโยงกับคำ ข้อความ บทเพลงกลอนสั้นๆ คำคล้องจอง หรือการยกตัวอย่างเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตจริงเพื่อเทียบเคียงกับเนื้อหาที่เรียน ซึ่งเป็นเทคนิคเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำให้นักเรียนสามารถจดจำได้เป็นอย่างดี

2.2.10 การสร้างสรรค์กิจกรรมเกมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน โดยครูผู้สอนจะผลิตสื่อชุดนี้ด้วยการนำเนื้อหาต่างๆ มาประยุกต์ในรูปแบบเกมต่างๆ เช่น เกมบันไดงู เกมจับคู่ เกมค้นหาคำ อักษรไขว้ เกมบิงโก โดมิโน เกมคำนวณตัวเลขที่กำหนดและให้ได้คำตอบตรงหรือใกล้เคียงที่กำหนด เป็นต้น และครูผู้สอนควรตั้งชื่อเกมให้มีความน่าสนใจ

2.2.11 การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ต่างๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนการ์ตูน บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูน หนังสือเล่มเล็ก หนังสือเล่มเล็กแบบป๊อปอัพ ชุดการสอน ชุดการเรียนรู้ ศูนย์การเรียนรู้ ชุดฝึกปฏิบัติการที่เน้นทักษะกระบวนการ ชุดฝึกปฏิบัติการโครงงาน การผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น CAI, e-Book, การผลิตภาพยนตร์สั้น (Clip) เป็นต้น และการผลิตสื่อการเรียนรู้จากวัสดุที่หาได้ภายในท้องถิ่น

2.2.12 การนำเสนอสาระสำคัญ องค์ความรู้ สูตร กฎ ทฤษฎี นักวิทยาศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ ตัวอย่างโจทย์ปัญหาต่างๆ มาคิดปะไว้บนโต๊ะเรียนในห้องปฏิบัติการ วิธีนี้เป็นวิธีที่น่าสนใจเพราะเป็นการกระตุ้นนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเมื่อยามว่างหรือรอครูผู้สอน การนั่งเรียนก็จะหลับที่ไปเรื่อยๆ และสิ่งที่น่าสนใจจะมาติดบนโต๊ะจะเปลี่ยนเป็นรายเดือน โดยครูเตรียมมาให้หรือมอบหมายให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มแล้วนำมาติดบนโต๊ะนั้นๆ

2.2.13 การมอบหมายงานเป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมโครงงานแบบบูรณาการ เนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน ทำหนึ่งโครงงานแต่มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งสาระฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา การให้งานลักษณะนี้เป็นการลดภาระงานของนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง และส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ในภาพรวมหรือองค์รวมนั่นเอง

2.3 การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน

ครูผู้สอนควรได้ทำงานวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเป็นหลัก ส่วนรูปแบบการเขียนรายงานที่พบก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเขียน ความรู้ความเข้าใจในการเขียน และความเอาใจใส่ในการเขียนรายงาน พบเป็นงานวิจัยหน้าเดียวค่อนข้างมาก ส่วนงานวิจัยฉบับเต็มรูปสมบูรณ์ 5 บทนั้นมีค่อนข้างน้อย ตัวแปรที่ศึกษาโดยส่วนใหญ่ที่พบคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนตัวแปรทางจิตวิทยาอื่นๆ มีเพียง ส่วนน้อยเท่านั้นที่ทำการศึกษา เช่น ความพึงพอใจ และเจตคติต่อการเรียน จิตวิทยาศาสตร์ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น นวัตกรรมที่พบในการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่คือ แบบฝึกทักษะ ชุดฝึกทักษะกระบวนการ รูปแบบการสอนต่างๆ นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ และวิธีการทางจิตวิทยาวิจัยรุ่นที่นำมาแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

3. กิจกรรมครูและนักเรียนร่วมกันดำเนินการ

3.1 กิจกรรมการสอนเสริมแบบเข้มข้น

โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีวิธีการสอนเสริมแบบเข้มข้นหรือการติว ในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของครู ความสนใจของนักเรียนหรือช่วงเวลาที่เหมาะสมระหว่างครูกับนักเรียน เช่น สอนช่วงเช้าก่อนกิจกรรมหน้าเสาธง โดยบางโรงเรียนอาจจัดพิเศษเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 การสอนในช่วงพักกลางวันประมาณเวลา 12.30-13.00 น. การสอนในช่วงหลังเลิกเรียน โดยอาจใช้เวลาครึ่งชั่วโมง หรือ 1 ชั่วโมง หรือมากกว่า การสอนในช่วงวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) กิจกรรมติวเดอริให้ฟรีสำหรับนักเรียนที่มาเรียนแต่เช้า ซึ่งการจัดการสอนแบบเข้มข้นนี้ โรงเรียนได้ดำเนินการเป็นประจำอยู่แล้ว แต่มีบางโรงเรียนจัดเป็นเพียงกิจกรรม

ในโครงการ ซึ่งดำเนินการประมาณ 3-5 วัน หรือ 1 สัปดาห์ ส่วนครูผู้สอนที่จะสอนในกิจกรรมการสอนแบบเข้มหรือการติว นั้น มี 2 ลักษณะคือ เป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียน และเป็นครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งโรงเรียนได้เชิญจากภายนอก ลักษณะกิจกรรมและเนื้อหาที่สอน จะเน้นการสรุป ทบทวน สร้างความคิดรวบยอดแบบสรุป แนะนำวิธี เทคนิคการจำ และการแก้ปัญหาด้วยวิธีลัด

3.2 กิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เนื่องจากการวัดและประเมินผลใดๆ หรือการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับใดก็ตาม กลุ่มเป้าหมายของการประเมินคือ นักเรียนทั้งหมดทั้งชั้นเรียน (ห้องเรียนปกติ) ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ในชั้นเรียนหนึ่ง ย่อมมีนักเรียนที่ความสามารถกันอยู่ ดังนั้นในฐานะครูผู้สอนไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนทั่วไปหรือโรงเรียนแกนนำ ก็ย่อมมิได้ทอดทิ้งกลุ่มนักเรียนกลุ่มอ่อนหรือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแต่อย่างใด ยังมีความจำเป็นที่ต้องช่วยเหลือนักเรียนเหล่านั้นอย่างเท่าเทียม ฉะนั้นโรงเรียนหลายโรงเรียนจึงมีโครงการการสอนซ่อมเสริมนี้ขึ้นมา ช่วงระยะเวลาที่จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมนี้ ช่วงระยะเวลาที่จะคล้ายๆ กับช่วงเวลาของการสอนเสริมแบบเข้มชั้นหรือการติว แต่แตกต่างกันตรงที่กิจกรรมการสอนซ่อมเสริมจะเน้นที่นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนกิจกรรมการสอนแบบเข้มนั้นจะเป็นกลุ่มนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรียนร่วมกัน ลักษณะกิจกรรมและเนื้อหา จะเน้นการสร้างความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง ชัดเจน เน้นการฝึกทักษะซ้ำๆ ด้วยกิจกรรมต่างๆ และใบงาน แบบฝึก จากนั้นจึงสรุปสาระสำคัญและศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อที่น่าสนใจต่างๆ เช่น วีดิทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ โทรทัศน์(ช่องโทรทัศน์ครู) เป็นต้น

3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อระบบออนไลน์ การสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ นักเรียนมีโอกาสได้ค้นคว้าเพิ่มเติม ขอคำปรึกษาจากครูผู้สอนในเนื้อหาที่ตนยังไม่เข้าใจ (เนื่องจากไม่กล้าถามตัวต่อตัว) โดยผ่านระบบการสื่อสารที่มีความทันสมัยและตอบสนองความนิยมตามวัยของนักเรียน ถือเป็นกลวิธีที่น่าสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนด้วย วิธีการเรียนรู้นี้ได้แก่ การสนทนาผ่านโปรแกรม MSN, facebook, Chat, Skype หรือแอปพลิเคชันต่างๆ ในระบบออนไลน์ การโต้ตอบทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) และจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ผลิตชิ้นงานทางวิทยาศาสตร์ สรุปสาระสำคัญหรือการถอดบทเรียนเป็นแผนผังมโนทัศน์ กิจกรรมโครงงาน การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ นำไปโพสต์หรือแสดงลงใน facebook จากนั้นเปิดโอกาสให้เพื่อนๆ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ลงประชามติเพื่อหาความชอบนิยม (Vote) โดยการกด Like ในโปรแกรม facebook

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นที่ควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย คนมองว่า ไม่ได้ส่งผลทางตรงต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากนัก แต่อาจส่งผลหรือเป็นการสนับสนุนในทางอ้อมแก่นักเรียนหรือครูผู้สอนในระยะยาว มีกิจกรรมที่น่าสนใจ ดังนี้

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมชุมนุม ชมรม กิจกรรมในเครื่องแบบ เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสมบูรณ์มากขึ้นในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การมีทักษะชีวิต ทักษะการแก้ปัญหา สามารถนำมาปรับ

ประยุกต์ใช้กับวิชาต่างๆ ได้ ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนี้ควรได้มีการส่งเสริมด้านทักษะกระบวนการคิด ทักษะการใช้เทคโนโลยี ทักษะทางสังคม เป็นต้น

2. กิจกรรมคลินิกวิชาการ

กิจกรรมคลินิกวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมให้กับนักเรียนที่ยังบกพร่องหรือมีความรู้ยังไม่กระจ่าง ชัดเจนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ได้เข้าไปปรึกษาโดยขอรับคำปรึกษาแนะนำและฝึกฝนเพิ่มเติมจนมีความชำนาญ กิจกรรมคลินิกวิชาการนี้เป็นการจำลองสถานการณ์สถานพยาบาลและมีขั้นตอนเดียวกันกับคลินิกที่ต้องพบหมอ วินิจฉัย ให้ยาและติดตามผล กิจกรรมที่น่าสนใจแต่ละสาระการเรียนรู้ ได้แก่ คลินิกหมอภาษา คลินิกวิทยาศาสตร์ คลินิกคณิตศาสตร์ เป็นต้น

3. กิจกรรมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กิจกรรมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยวิธีการทางจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาวัยรุ่นเพื่อคอยเฝ้าดูแล กระตุ้นเตือน ให้กำลังใจ และชี้แนะประโยชน์หรือข้อดีในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและเอาใจใส่กับกิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้กิจกรรมช่วยเหลือและเฝ้าระวังมีดังนี้

3.1 การขอเบอร์โทรศัพท์ เบอร์ไลน์ ชื่อเฟซบุ๊กของนักเรียน ผู้ปกครอง และเพื่อนสนิท เพื่อให้ครูที่ปรึกษาสามารถติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่จะขาดสอบ ให้ได้สอบทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ที่ต้องรับการทดสอบระดับชาติ

3.2 การประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบ ห้องสอบ สถานที่สอบเพื่อให้นักเรียนได้รับทราบ และย้ำเตือนการพกพาบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวผู้สอบ ดินสอ ปากกา ยางลบ หรือครูผู้รับผิดชอบอาจต้องเตรียมอุปกรณ์การสอบสำรองไว้กรณีนักเรียนลืมนำติดตัวมาด้วย

3.3 การชี้แนะหรือแนะแนวการเตรียมตัวก่อนสอบ ทั้งด้านสุขภาพกายสุขภาพจิตการมีสมาธิ ในการสอบ การบริหารเวลาในการสอบ เป็นต้น

กิจกรรมตามโครงการของโรงเรียน

แนวคิดและแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนโดยส่วนใหญ่พบว่า กิจกรรมที่จะนำเสนอต่อไปนี้มีักจะดำเนินการในรูปแบบของโครงการของโรงเรียน ได้แก่

1. กิจกรรมการจัดค่ายวิชาการ

รูปแบบของการจัดค่ายวิชาการที่พบในโรงเรียน จะเป็นค่ายที่จัดระยะสั้นๆ สอดแทรกในกิจกรรมสัปดาห์วิทยาศาสตร์หรือสัปดาห์วิชาการ บางโรงเรียนจัดในรูปแบบของค่ายพักแรมค้างคืนในโรงเรียน บางโรงเรียนพานักเรียนไปเข้าค่าย ณ สถานที่ที่จัดค่ายโดยเฉพาะหรือสถานที่ที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่เอื้อต่อการจัดค่ายแบบวันเดียวและแบบพักแรมค้างคืน ระยะเวลาการจัดประมาณ 2-3 วัน วิทยากรประจำค่ายบางโรงเรียนครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดค่ายของบางโรงเรียนเชิญวิทยากรนอก เช่น อาจารย์ นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด หรือนิสิต นักศึกษาที่เป็นศิษย์เก่า เป็นต้น ลักษณะของค่ายที่จัดขึ้น จะมีกิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้ต่างๆ กิจกรรมประจำวันต่างๆ มีความแปลกใหม่ น่าสนใจและแตกต่างไปจากการทดลองและการเรียนในชั้นเรียนปกติ นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงมากกว่าในชั้นเรียน มีความคิดรวบยอดที่ตรงกว่าเพราะสถานการณ์ที่ปรากฏจากกิจกรรมย่อยที่เรียนรู้นั้นจะสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน กิจกรรมค่ายวิชาการจะช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน และมุ่งปรับเปลี่ยนให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี มีทักษะ/กระบวนการ

ประสบการณ์เรียนรู้ที่ได้จากการจัดค่ายวิชาการ นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมจากกิจกรรม ค่ายกับประสบการณ์ใหม่ในชั้นเรียนเข้าด้วยกัน และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

2. กิจกรรมส่งเสริมนักเรียนเข้าร่วมการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ

กิจกรรมนี้ถือเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์เรียนรู้ที่ดีมากสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่ ได้รับการส่งเสริมคือ นักเรียนกลุ่มเก่งหรือกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะว่าการคัดเลือกนักเรียนหรือ ตัวแทนนักเรียนที่จะไปร่วมประกวดแข่งขัน ครูผู้สอนย่อมจะคัดเลือกนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถสูงเป็นตัวแทน จึงถือว่าเป็นโอกาสที่ดีสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ แต่มีกิจกรรมบางกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มกลางและกลุ่มอ่อน สามารถ เข้าร่วมได้คือกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเอง ได้แก่ กิจกรรมวันสัปดาห์วิทยาศาสตร์ สัปดาห์วิชาการ กิจกรรมเปิดบ้าน วิชาการ เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะหรือการประกวด นักเรียนจะสามารถนำ ประสบการณ์ที่ได้มาปรับใช้ในการเรียนรู้และการวัดประเมินผลต่างๆ ได้ และบางโรงเรียนใช้วิธีการจัดสอบแข่งขัน ทักษะประจำทุกต้นเดือน เพื่อจัดลำดับที่ 1-10 แล้วชมเชยหรือเสริมแรงด้วยการให้รางวัล เช่น สมุด ปากกา เสื้อ กระเป๋าผ้า เป็นต้น

3. กิจกรรมการนิเทศภายใน

กระบวนการนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียน เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งส่งผลให้การดำเนินการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ครูผู้สอนควรได้รับการ นิเทศ กำกับ ติดตามอย่างใกล้ชิดจากผู้บริหารโรงเรียน หรือฝ่ายบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งถือเป็นปัจจัย หนึ่งที่สำคัญที่มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งระบบในโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงควรดำเนินการ นิเทศภายในอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม

4. กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาตนเองของบุคลากร

บุคลากรครูผู้สอน ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีแผนพัฒนาบุคลากร โดยส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองหลายรูปแบบ เช่น การเข้ารับการประชุม สัมมนา อบรม การส่งเสริม การศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน การเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เสนอผลงานผ่านเวทีวิชาการ และเข้าร่วมกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิชาการ เป็นต้น

กิจกรรมเสริมและสนับสนุนจากบุคคลและหน่วยงาน

1. กิจกรรมการจัดทดสอบก่อนการสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Pre O-NET)

กิจกรรมการทดสอบก่อนการสอบจริง ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญจำเป็นอย่างหนึ่งทางการวัดและ ประเมินผลการศึกษา เพราะจะเป็นการตรวจสอบว่า นักเรียนมีความรู้เพียงพอแล้วหรือไม่ที่จะทำข้อสอบจริง และ เป็นการสร้างความคุ้นชินกับรูปแบบข้อสอบ ความยากง่ายของข้อสอบ และนักเรียนได้ลองฝึกทดสอบที่ใกล้เคียงกับ สถานการณ์จริง การจัดทดสอบก่อนการสอบจริงนี้ มีหน่วยงานที่สนับสนุนแบบทดสอบคือ กลุ่มงานวัดและ ประเมินผลการศึกษา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การดำเนินงานจัดสอบในระดับโรงเรียนควรกำกับและกำกับให้ครูผู้คุมสอบและนักเรียนปฏิบัติ ตนเช่นเดียวกับการสอบจริง

2. กิจกรรมการนิเทศชั้นเรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานโดยกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการศึกษา ของสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษา ที่ทำหน้าที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือในทางวิชาการต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าไปช่วยเหลือ กระตุ้น ชี้นำและสะท้อนอย่างกัลยาณมิตรให้กับเพื่อนครูในด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน ผลที่ได้รับจากการเยี่ยมชั้นเรียนหรือสังเกตชั้นเรียนจะทำให้ครูได้เห็นข้อดีและจุดควรพัฒนาของตนเอง และได้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนและการเป็นครูประจำชั้นมากขึ้น

3. กิจกรรมการสอนเสริมโดยองค์กรภาคเอกชน

องค์กรภาคเอกชน ได้แก่ บริษัทและสำนักพิมพ์ต่างๆ มักจะเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือ สนับสนุนการจัดสอนเสริมให้กับนักเรียน โดยจัดสอนให้ฟรีบ้างหรือเสียค่าใช้จ่ายบ้าง ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ดีกิจกรรมหนึ่งที่นักเรียนได้รับประสบการณ์เรียนรู้จากครูผู้สอนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง ครูที่รับผิดชอบหรือโรงเรียนควรให้ข้อเสนอแนะต่างๆเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนี้กับนักเรียน เช่น ค่าใช้จ่าย การตรงต่อเวลา ความปลอดภัยในการเดินทาง และความคุ้มค่า ตามบริบทและความเหมาะสมกับตนเอง และควรชี้แนะให้ผู้ปกครองให้ได้รับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้และการได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

4. กิจกรรมการประกวด แข่งขัน และทดสอบโดยโรงเรียน สถาบันหรือมหาวิทยาลัย

ในแต่ละปีการศึกษามักจะมีการจัดประกวด แข่งขัน และทดสอบต่างๆ จากสำนักพิมพ์ สถาบันกวดวิชาต่างๆ โรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง และมหาวิทยาลัยต่างๆ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งแบบได้รับทราบผลอย่างเดียว และแบบให้รางวัลสมนาคุณ เช่น เงินรางวัล เหรียญรางวัล โลรางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เป็นต้น โรงเรียนควรได้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านการทดสอบและการแข่งขันทางวิชาการ โดยฝึกฝนและเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี เน้นให้นักเรียนมีความตั้งใจ มุ่งมั่นในการเข้าร่วมกิจกรรม ชี้นำประโยชน์ที่ได้รับ ผลจากการเข้าร่วมประกวดแข่งขันทดสอบ จะทำให้นักเรียนรู้และเข้าใจตนเองมากขึ้นว่าตนมีพัฒนาการเรียนและระดับความรู้เพียงใดเมื่อเทียบกับบุคคลอื่นหรือคู่แข่ง

บทสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บทสรุป

เอกสาร “แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” เล่มนี้ เป็นเอกสารที่กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ได้จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมและสรุปสาระสำคัญของเทคนิคและวิธีการปฏิบัติด้านกิจกรรมการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เขียนและเรียบเรียง ได้ศึกษาและสังเคราะห์เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนได้ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์การเป็นครูผู้สอน ประสบการณ์จากการนิเทศโรงเรียนและการเยี่ยมชั้นเรียน การเข้าร่วมประชุมพัฒนาตนเองและการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยต่างๆ และการได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์ที่มีประสบการณ์ ซึ่งนำมาถ่ายทอดเป็นแนวคิดและเทคนิควิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ผู้สนใจในนวัตกรรมเล่มนี้สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในกิจกรรมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นตามเป้าหมายที่โรงเรียนได้ตั้งไว้

โดยสรุปพบว่า แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จำแนกเป็นหมวดหมู่ดังนี้

1. กิจกรรมในชั้นเรียนและเสริมในกิจกรรมการเรียนการสอน
2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. กิจกรรมตามโครงการของโรงเรียน

4. กิจกรรมเสริมและสนับสนุนจากบุคคลและหน่วยงาน

กระบวนการและเทคนิควิธีการเพื่อนำมาจัดกิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีความหลากหลายแต่ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งลักษณะของโครงการ กิจกรรม กลวิธีในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พบนั้นไม่แตกต่างกัน แต่จะมีความแตกต่างกันอยู่บ้างตรงที่ความเข้มข้นของกิจกรรมการเจาะลึกในเนื้อหา เทคนิควิธีการแก้ไข เทคนิควิธีการจำ การสรุปเนื้อหา เทคนิควิธีลัดต่างๆ ตลอดจนมีความแตกต่างกันในด้านความเอาใจใส่ ทุ่มเท ความตั้งใจของผู้ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมนั้น และการใช้กลวิธีทางจิตวิทยาวัยรุ่น เช่น การเสริมแรงทางบวก การให้กำลังใจ การชมเชย การให้รางวัล การชี้แนะเชิงเหตุผล การให้ข้อเท็จจริงที่ประจักษ์จริง การให้ความเป็นกันเอง ซึ่งจะคอยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในกิจกรรมที่จัดให้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป แนวคิดหลักการในการจัดกิจกรรมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องวางแผนการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบเชื่อมประสานกับโรงเรียนตลอดแนว ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ จะทำให้เป้าหมายที่กำหนดไว้นั้นจะสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจ และเชื่อมั่นถ้าทุกคนเชื่อว่าสำเร็จในที่สุดก็จะสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผลผลิตและคุณภาพทางการศึกษา เป็นความงอกงามในระยะยาว ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกระดับ ควรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานจัดการศึกษาอย่างจริงจัง เป็นระบบ จึงขอเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนและผู้จัดกิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน

1.1 การประยุกต์ใช้กิจกรรมที่เสนอแนะตามเอกสารเล่มนี้ ครูผู้สอนหรือผู้ใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือความเป็นปัจเจกบุคคลของนักเรียนด้วย รวมทั้งคำนึงถึงสภาพบริบท ทรัพยากรที่แตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน ควรจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับตนเองและอยู่บนความพอเพียง

1.2 ควรมีการดำเนินงานกิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่องทุกปี และค้นหากิจกรรมที่ประสบความสำเร็จเป็นวิธีปฏิบัติที่ดีหรือเป็นเลิศ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ วิธีปฏิบัติที่ดีด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อสาธารณชนหรือที่ประชุมวิชาการต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

2.1 ควรแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินงานยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียนที่ชัดเจน และดำเนินการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม

2.2 ควรจัดประชุมปฏิบัติการพัฒนาครู ในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์

2.3 ควรมีการสร้างเครือข่ายโครงการโรงเรียนพี่ดูแลโรงเรียนน้อง เพื่อให้โรงเรียนขนาดเล็ก และขาดแคลนทรัพยากร สามารถขับเคลื่อนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

2.4 ควรจัดทำและรวบรวมสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ รายงานวิจัย เป็นทะเบียนสื่อและนวัตกรรม หรือพัฒนาเป็นศูนย์สื่อของโรงเรียน เพื่อให้ครูในโรงเรียนได้ใช้บริการ

2.5 ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นประจำ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อนำข้อมูลย้อนกลับจากการจัดกิจกรรมมาแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

อ้างอิง

- จันทนา นนทิกร. *เอกสารการสังเคราะห์วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระบบเรียนรู้ : การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาโรงเรียนเข้มแข็งด้วยการจัดการความรู้ (Healthy School by Knowledge Management) มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (มสวร.), 2552.
- จารุวรรณ ภูละคร และคณะ. “การนิเทศเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น” ใน *เอกสารสรุปสาระสำคัญผลงานที่ผ่านเกณฑ์วิธีปฏิบัติที่ดี ปี 2555-2556*. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556.
- รวิชอุดม ทองแมน. *รายงานวิจัยเรื่องกระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของโรงเรียนแกนนำยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33*. สุรินทร์ : กลุ่มนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33, 2554.
- สุพักตร์ พิบูลย์. *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แนวคิด “Empowerment Approach และ Theory-Driven Approach.”* (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.gotoknow.ovg/blog/sur001/278591> เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2555.

เกี่ยวกับผู้เขียนบทความ

ชื่อ-สกุล นายรวิชอุดม ทองแมน

ตำแหน่งหน้าที่การงาน ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา
กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 (จังหวัดสุรินทร์)

การศึกษา พ.ศ. 2542 กศ.บ.(เกียรตินิยม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2547 กศ.ม.(สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลงานและความภูมิใจ

1. รางวัลชนะเลิศระดับประเทศ รางวัลถ้วยพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ โครงการประกวดหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. ทุนศึกษาดูงานด้านการศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศนิวซีแลนด์
3. รางวัลยอดเยี่ยมผลงานวิจัยของคุรุสภา ระดับประเทศ และระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. นำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม